

სიმღერები.

მ ფ უ ნ ი ს ა დ გ ი ლ ა 6.

შესა დღე იყო. სიცისაგან შეწევებულ ვალს
სხვ სრულიდან გამოსცვლოდა, ჩაყვაოლებოდა,
მთელს ბუნებში მე ვარჩნდება სკვდას და ნადგლოს:
ზამბაზა თრთოდა, იმ კრისტიანი კადებოდა...
შევი შეწრიო გადაკერძა დადა სამყაროს,
მოლო არ უნდა მშენარებოს, ტრავეს სულისა,
ღმის მდონი ჰ-მნებს ახავედა სამღლოვაროს,
გულსკალივად და ტრიალი სატრუს გულისა...
ბუნების მოთქმა სიცისალთ კენებულ ურთდებოდა,
სურია იყო საშინელი, გულ შემზარები.
აგრე სკევლი, ვიდი სიფრელი ეხსევებოდა,
იქ კი განცხომა და ზემო—სკვდის მარავი.
ჩანგი ვალე... და რომ ტანჯეს გამოსამებელი
სიმგრი მშებრივი და ლავაგა, გადაიჭიმა,—
სული შეშეოთდა, მშეწრის სიო გაიკრა ველად
და თვალთ შესაკრა ცხარე ცრემლია ნაკადი, წევა...

3. ტ უ ნ ი ს ტ ი ა ლ ა 6.

ტყავი, ირგვლივ მორთულს, შემოქმედულს კვავილებითა,
გვწვავ ერთხელ სკვდით სისქე, შეშებებული,
ფურივლთა გური მომებები ლაგნა-შეგრითა,
ნაზ გვალოვანი ბუნების ძირის ვიპრუნე გული.
რა დორი იყო! ლრუბელთ გუნდში მშე სხივებს შლადი,
ერვისა მაგვეს ნაბრუტები ბრწყინავდა ცაზ,
კარდას გულმკერდ დას იადონი ნაზთ კვალიდა,
ყოველი არს დამტებარიყო დედამიწახე...
გულდას სრილის სინამდგრამის კირ-ვარამითა,
ტყები თვისი კალთა დამხერა, გადამაურა.
პირი დამბანა, გამგრილი დალის ნამითა,
სიციცლის მგვრელი ნანა მითრია .. და დამეძინა...

3. ტ უ ნ ი ს ტ ი ა ლ ა 6.

ვნახე სიზმარი: სიცე ეშეთ და სიციცლითა,
ხმა შეწყონილოთ, აღ ჩაუებით და მანდენილოთ
სელეს იშვერდ ახალგაზია ჩამეცენ იმ მმითა:
— ჯ რ ნუ დეგრები, რ გაშემებს? იძანე ტკმილა!
დასტერი ცხოვებით! აღიარე ის ლხნის ღერთად,
შენ რა დაეგებ, სხვას ტრვდეს შრომის ურელი?
ვიშ! სამოთხე ეს კვაყანა, და სხვით თან ერთად
იმხარულე, ინავრდე, ვთა პეტელი...
მეორე ემამ კი ჩამომძინა: — არა ყრია რა
უ ინარსა ცორებაში... ვანიოვდეს ეს თან:
ცხოვება შევგა—იტებოება—ლხნა კი არა,
კი დილი არის, მეცარი მძროლი სინამდელესთან.
სულ ტყულია! მაცდურია იგი ხმ, მენდე!
კაცობრიანის მაჯას კემას დაულე ცურა,
საქმე ის არის—ერა წინ უძლევ და ნათელს ჰერნდე
იქ, სადაც ტრანის ოფ ლა აქცევა სკვა—უპლური...
გამომელება... სამარტინი სიჩურე იყო...
სწდა გულის სილამეს პარმანი მერი ნამისა,
ცურგლის სიჩები გადავინა სინართლის ჩანგურს
და შევიყვარე დარღი—სუვად დეა—მიწისა...
8 მ ლ ზ ა ზ ი ლ ი 6.

ს შ დ ი კ ა მ ი ლ ი 6.

დუნებს: ვერ არის კარგად მოწყობილი
ეს ცეციება, ხოლო თუ თაქსებრ თვეს
წამოწყობს თვითნებობა, მას წინ გადაელო-
ბება უფლებისმოვარებობა და მწარე
ლი სამყაროისა. იგი სულს უდაბის
ირონია სიცის დაბარის და მაშინ, დამა-
მოცავლებული, აღაღების დაწრდო-
მილთ, აბრენებს დანაკარგს. უში-
სოდ ვერ იცოცხებულ კაცობრიობა.
და როგორც დაიძრის ტალა იმ ძილის;
ყოველით ფანაზლება, ხალ სიფელ
ზე აღიარებოდა ხალი სამეცნილო და ზა-
რები დაწყებენ ლა კავა... ნუ, ნუ მო-
უწოდებ ხალს მორჩილებისაკნ, ვინა-
იდან მე მიყენა მან რემენა.

ს უ ლ ი კ ა მ ი ლ ი 6.

დასრმებულნა! უკვე დაინგრენ ზღუ-
დენი, აღმართულნი აღმანი თა და ხალ-
ხთა შორის, ჩადგება ქარიშხალი, ცის
გულმათი მედანით დაწყებს ციას, ცი-
სახაფულება მეცნება მეცნება ციას
ცირებს, მოწინდება მრედი, მოგვარის
ზეთის ხორის რომ და გენორის მინი-
კებს ხალს მშებარებობას და ხალ-
ხთა გაისმის „პარაველი“ გურნის და-
დების... ჩაშინ გული კაცას კვლე აღ-
სება სიარულითა და უბინი, უბრილ
რაკავი დილის ტოროლობითა. და
კვაყულინი იქნებონ ბრძენი, რამელ-
ნი მომავალს ფანზელის თვალით უზა-
რებენ.

ს უ ლ ი კ ა მ ი ლ ი 6.

დასრმებულნა! უკვე დაინგრენ ზღუ-
დენი, აღმართულნი აღმანი თა და ხალ-
ხთა შორის, ჩადგება ქარიშხალი, ცის
გულმათი მედანით დაწყებს ციას, ცი-
სახაფულება მეცნება მეცნება ციას
ცირებს, მოწინდება მრედი, მოგვარის
ზეთის ხორის რომ და გენორის მინი-
კებს ხალს მშებარებობას და ხალ-
ხთა გაისმის „პარაველი“ გურნის და-
დების... ჩაშინ გული კაცას კვლე აღ-
სება სიარულითა და უბინი, უბრილ
რაკავი დილის ტოროლობითა. და
კვაყულინი იქნებონ ბრძენი, რამელ-
ნი მომავალს ფანზელის თვალით უზა-
რებენ.

ს უ ლ ი კ ა მ ი ლ ი 6.

ხა, ხა, ხა! თოქმის მართლაც ისმოდეს
სურნებები გაზაზულისა და ნაის გამ
კონდეს ეს სურნებება ზორად, ზორად,
ცის დასივალის... ის კი არა და ერა
კაცისა დაწმებები ძარღოლისაგან და თვალი
აღმინდისა ველის არჩევი კარიანტელი
საგნონის...

(იმის თოქმა გადამომავალის და ხალ-
ხთა შორის, ჩადგება რაკავი და გულ-
მათი მედანით დაწყებს ციას, ცი-
სახაფულება მეცნება მეცნება ციას
ცირებს, მოწინდება მრედი, მოგვარის
ზეთის ხორის რომ და გენორის მინი-
კებს ხალს მშებარებობას და ხალ-
ხთა გაისმის „პარაველი“ გურნის და-
დების... ჩაშინ გული კაცას კვლე აღ-
სება სიარულითა და უბინი, უბრილ
რაკავი დილის ტოროლობითა. და
კვაყულინი იქნებონ ბრძენი, რამელ-
ნი მომავალს ფანზელის თვალით უზა-
რებენ.

ს უ ლ ი კ ა მ ი ლ ი 6.

ს უ ლ ი კ ა მ ი ლ ი 6.

სოფლის ჭირ-ვარავი

შერილი მეტოვე

გლეხის ავი და კარგი მხარე

ვინც არ იცის, რა პირობებში ტრია-

ლების გლეხის ცხოველი, სიღარის მისა

ოწების შის უკულტურობისა და სიზარ-

ობის გლეხის ჩაუგებულ კოს, და და-

ლების გლეხის ჩაუგებ